

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro

“GLAS TZERNOGORTZA”
(La Voix du Monténégrin)

paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine,
suivant les exigences du service.

On s'abonne au bureau du journal officiel:

NEUILLY-SUR-SEINE
Rue Ancelle.

Prix de l'abonnement pour six mois
3 fr. pour la France, 6. fr. pour l'Etranger.

За огласе плаћа се по 10 сантима за сваку ријеч или број, штампане из петит слова. За сваки оглас, мањи од 50 ријечи: два франка. За понављање огласа: половина цијене. За крупније огласе: према томе, колики простор заузимају (сваки запремљен петитни ред рачуна се као 8 ријечи.)

Лист излази према потреби. — Адреса за писма и за претплату: Journal officiel du Monténégro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle (France). — Рукописи, у листу објављени, остају уредништву.

Претплата на 6 мјесеца: за француску три франка, за све друге земље шест франка.

— Његово Величанство Краљ Господар упутио је о Петрову дну ову телеграфску честитку Његову Величанству Петру I Краљу Србије:

Његову Величанству Петру I Краљу Србије

Солун.

Молим Ваше Величанство да за Ваш рођендан примите Моју најтоплију честитку. Нека би Свемогући дао да следећи Петровдан прославите у својој ослобођеној пријестоници, и да што прије, уз помоћ наших моћних Савезника, дочекамо срећни дан повратка у наше миле крајеве.

НИКОЛА

СЛУЖБЕНИ ДИО

ОБЈАВА

Према наредби француских управних власти од 8. маја т. г., сви страни поданици обавезни су пријавити се мјесним полицајским властима, да приме карту Идентитета (Carte d'Identité) која ће им служити као допуштење боравка и слободног кретања у Француској. Кр. Мин. Унутрашњих Послова извјештено је од мјесних француских власти, да су се црногорски поданици овом позиву слабо одазвали.

Услед горе наведеног, скреће се најозбиљнија и најстрожа пажња нашим поданицима, да се најдаље у року од 8 (осам) дана пријаве мјесним властима ради прописане исправе (Carte d'Identité)

Напомиње се свима онима, који се не буду одазвали овој наредби, да ће сносити све евентуалне последице.

Из канцеларије Министар. Унутр. Послова Бр. 1563, 16. јула 1917. Неји.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Неји, 4. (17.) јула

Париски *Le Temps* у броју од недеље саопштио је, према швајцарском листу *Gazette de Lausanne*, у кратком изводу, садржину једног памфлета који је на српском језику објављен у Швајцарској, противу цетињске владе и високих личности црногорских. Напис је памфлету: «*L'Accuse*» («*Оптужујем*») и, судећи по *Le Temps*, изгледало би да га је саставио некакав српски писац. Тај анонимни «српски писац», који се јереватно налази у фамозном литерарном одељењу бенког Баллаца, пошто само отуда могу потећи слични памфлети противу српских краљева и њихових династија, није имао толико грађанске храбрости да своје клевете потпише. А клевете су оазда једне те исте! Црна Гора у овој великом рату није била вјерна Савезницима! Безброј ружних оптужаба управљен је на адресу њених представника. Никаквим озбиљним доказима нијесу поткријепљене. Сврха им је очигледна: неистинама дискредитовати углед службе Црне Горе и помутити армонију међу српским државама и Савезницима. То је у стању да ради рука само нашег заједничког непријатеља. У Црној Гори истребљује остатак нашег становништва, а кроз неутралне земље гледа да, преко агената и заведених, поткопа добар глас њених вођа.

Ми ћемо се другом приликом подуже

забавити тијем клеветима и пакленим подземним радом противу службе Црне Горе. И сам лист *Gazet de Lozan* захтијева од нас одбрану. Даћемо је. Као ће нам бити, што ћемо прије времена бити приморани да се латимо објављивања дипломатских докумената, која тако јасно говоре у прилог исправности службе Црне Горе.

Чудило се што из одаваца и озбиљан лист какав је париски *Le Temps* даје мјеста, макар и у изводу, импортираним клеветима, са смјером да се посије неповајерење према једној вјерној и оданој савезничкој држави и њеним представницима. И сам *Le Temps* кадта провиђа ту сумњиву игру, јер у истој броју, у којем помиње клевете, доноси како Аустрија најбездушније истребљује становништво у Црној Гори, бездушније него у Србији, Румунији и Белгији. То, свакако, не би био случај, да је служба Црна Гора за вријеме овога рата, све до пада земље, била тобоже неискривна према Савезницима.

Neuilly, 17. Juillet 1917.

«*Le TEMPS*», de Paris, dans son numéro de dimanche, a communiqué, d'après le journal suisse «*la Gazette de Lausanne*», le bref résumé d'un pamphlet publié en Suisse en langue serbe contre le gouvernement de Cetigné et contre des hautes personnalités monténégrines.

Ce pamphlet porte l'en-tête «*L'ACCUSE*», et, d'après «*Le Temps*», il paraîtrait que son auteur serait Serbe. Cela n'est pas certain, mais, probablement, se trouve dans le bureau de cette jeune «*Section Littéraire*» de la Ballplatz de Vienne, — parce que c'est de là seulement que peuvent sortir de pareils pamphlets contre les royaumes serbes et leurs dynasties, cet auteur n'a pas eu le courage civique d'apposer sa signature au bas de ces calomnies.

Ces calomnies sont d'ailleurs toujours les mêmes! Le Monténégro, dans la grande guerre, n'aurait pas été fidèle aux Alliés! Cette accusation basse et ignominieuse, à maintes reprises, adressée à ses représentants. Or, elle manque de tout fondement et ne repose sur aucun argument sérieux. La tendance est trop évidente! On veut discréditer par des mensonges le Monténégro officiel et nuire à l'harmonie entre les deux États serbes et les Alliés. Cette action ne peut être entreprise que par la main de notre ennemi commun. En ce moment, cet ennemi exterminé au Monténégro ce qui est resté de notre population et, en même temps, par la presse des pays neutres, il tâche, au moyen de gens soudoyés et par ses agents, de nuire à la bonne renommée de ses dirigeants.

Dans d'autres conjonctures nous nous occuperons plus longuement de ses calomnies et de cette néfaste action secrète contre le Monténégro officiel. Le même journal «*La Gazette de Lausanne*», demande notre défense. Nous la donnerons! Nous regrettons seulement d'être obligés, pour défendre notre honneur, de procéder prématurément à la publication de documents diplomatiques, qui parlent si clairement en faveur de la conduite irréprochable du Monténégro officiel.

Nous nous étions toutefois qu'un journal aussi distingué et sérieux que «*Le Temps*» de Paris puisse insérer, même en résumé, les calomnies importées de l'étranger, avec l'intention de semer la méfiance envers un Etat allié, fidèle et dévoué, et envers ses représentants. «*Le Temps*» lui-même, semble prévoir la duplicité de ce jeu: Dans le même numéro où il fait mention de ces calomnies anonymes, il publie que l'Autriche exterminé plus impitoyablement la population monténégrine que les populations serbe, roumaine ou belge. Ceci, sans doute, ne serait pas le cas si le Monténégro officiel, pendant la guerre

actuelle et jusqu'à la catastrophe finale, avait été considéré comme ayant observé une attitude quasi incorrecte envers les Alliés.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

— На Петров дан, дан рођења Његова Величанства Краља Петра, одржао је у овдашњој руској цркви молеништво, коме је у име Његова Величанства Краља Господара присуствовао генерални ађутант г. др. Анто Гвозденовић, а од стране кр. Владе Министар Председник, Министар Спољних Послова г. Евгеније Поповић, и Министар Унутрашњих Послова, заступник Министра Војног, г. Нико Хајдуковић.

— 14. јула, о дану државне свечаности Француске Републике, положен је вијенац на споменик града Страсбура од стране Црногораца који бораве у Неји и у Паризу. Присуствовали су: генерални ађутант Његова Величанства Краља Господара, г. г. Министри, државно чиновништво, дворско особље, официри и велик број грађанства. Вијенац је на подножје споменика положио Председник кр. Владе г. Евгеније Поповић, и том приликом је одржао говор у коме је изразио осећања захвалности свијех Црногораца према гостопримству Француске. Затим је дао представник париске штампе, узео ријеч г. Бошњачић и бираним ријечма захвалио на пажњи коју Црногорци овим актом указују осећању Француског народа.

— Поводом исте свечаности, чланови кр. Владе, дворско особље и већи број нашег чиновништва, оставили су карте посејетнице у стану господина Деларош-Верне, Посланика Француске Републике при Црногорском Двору.

ИЗВЈЕШТАЈ О РАДУ

Одбора за помоћ заточеним Црногорцима

од 10. новембра 1916. до 10. јула 1917.

Одбор, којему је циљ да шаље помоћ црногорским заробљеницима у непријатељској земљи, основао се у Паризу почетком новембра 1916.

У почетку свога рада, Одбор је имао само 139 адреса појединих заробљеника.

Први добровољни прилози били су утронени у одашњање појединих пакета у којима је било конзерве и хлеба. Док се у Паризу тражио погодан стан за радионицу и стовариште, отпремљено је из Швајцарске 1136 таквих пакета, у укупној вриједности од франака 9870 и 10 сантима.

Међутим смјештено је стовариште и радионица Одбора у данашњем стану (114 Avenue des Champs Elisées). Први пакети, у којима је било одјела и конзерви отпремљени су половином мјесеца децембра.

Од тога времена рад Одбора тече правилно и без прекида. Чланови Одбора: г-ђа Деларош-Вер-

не, супруга француског Посланика при Црногорском Двору, и кћи јој г-ђица Деларош-Верне; г-ђа Пелавина, супруга руског Посланика при Црногорском Двору; г-ђа Романовић, супруга италијанског Посланика при Црногорском Двору; г-ђа Летурнер, супруга кр. црногорског Консула у Паризу, г-ђа Дипи, и све Црногорке које се налазе у Паризу, супруге данашњих и бивших министара: г-ђа Хајдуковићка, г-ђа Томановићка, г-ђа Пламенац, г-ђа Радовићка, г-ђа Бакићка, г-ђа Миљанићка, г-ђа Шаулићка, г-ђа Поповићка, г-ђа Вуксанка, г-ђица Дивна Вековићка, г-ђице Милева и Јелена Матановића г-ђица Гавриловића и остале, — с правом сестринском оданошћу врше послове у радионици, у жељи да олакшају тешко стање у којем се налазе заробљени Црногорци. — Благајник у Одбору је државни чиновник које му је искључива дужност рачуновођство; други државни чиновник чува стовариште одјела и конзерви; још три чиновника запослена су око уредног вођења свијех адреса, око наковања, отпремања и осталих експедиционих послова у радионици.

Ко би се интересовао о раду Одбора, може добити обавјештење у Управи, у стану Одбору. Рад Одбора је, у свако доба, свачијој контроли отворен. Дobar сајет, мудра и корисна мишљења примиће се веома радо, јер Управи је пред очима само један циљ: што обилније и што брже прискочити у помоћ нашим интерниранима који много пате, као и породице им на дому. Председница Одбора, П. Кр. В. К. агијиница Ксенија која је уз сарадњу осталих угледних чланица, уложила све своје старање да ова хуманитарна установа што савјесније врши свој задатак, примила је на се пуну одговорност за исправност у управљању и раду.

Четири су врсте пакета који су досад упућивани. (Мустре и цијене тих врста изложене су у радионици, свакоме на увид.)

Прва врста пакета садржи: 1 флазел, 1 гаће, 3 пара чарана, 1 пал и 2—3 кутије конзерви. Вриједност таквога пакета је 15 франака. Досад је таквих пакета отпремљено свега 309

Друга врста садржи: 1 панталоне, 1 капут, 2 кошуље, 2 гаћа, 2 пара чарана, 1 пал и 4—5 кутија конзерви. Вриједност таквога пакета, 35 франака. Досад таквих пакета отпремљено 3067

Трећа врста пакета: конзерве (1 пате, 300 грама свињетине, кутија кондензованог млијека, 2 кутије кафе и 2 кутије чаја) и 2 мараме. Вриједност пакета, 5.50 франака. Таквих пакета досад отпремљено свега 7140

Четврта врста: кафе, 2 кутије пате-а, кутија конзервирана меса, кутија зеља, кутија млијека, кутија сардина, 5 доза чаја и 2 мараме. Вриједност таквога пакета, 9 франака. Таквих пакета 5.000 припремљено је за одашњање овог мјесеца, и у свакоме је, поврх тога, поједан пар ципела.

Горњи извјештај показује да је Одбор досад отпремљено у свему 11660 пакета, упућених на поједине адре-

се заробљеника у Аустроугарској. Осим тих појединачних пакета, отпремљене су из Лиона, отрошку истога Одбора, заједничке пошлјке: ориза, граха, шећера, каве, конзервирана меса, сланине, духана, цигарета и цигарнапира — у вриједности од франака 85.343 и 35 сантима.

Поштански трошкови износили су 34 франка и 25 сантима.

Набавка одјела: 121.747 франака и 35 сантима.

Стан, уређење и одржавање радионице, водовод и освјетљење: 4.999 франака и 30 сантима.

Паковање (карта, кутије, канџи, печат, свијећа): 8.405 франака и 25 сантима.

Консерве: 60.330 франака и 45 сантима.

Трошкови око експедиције, поштом: 1.058 франака.

Трошкови на огласе у јавности: 127 франака и 50 сантима.

Лекарије: 200 франака.

Послуга, гориво, прање: 957 франака.

★

Приходи:

1.) добровољни прилози Одбору (саопштени у листу Gaulois од 13. и 29. новембра и 30. децембра 1916. и 18. јула 1917): **25.806** фр. **25** сант.

2.) прилози од друштва Црвеног Крста у Лондону **132.000** фр.

3.) од кр. Владе **181.750** фр.

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

Четрнаести Јули. Сваке године слави Француски Народ успомену на онај знаменити **14. јули 1789.** када је самовољом својих лоших власника разарени народ разрушио Бастиљу, злогласну средњовековну тавницу у бедемима старог Париза, ослободио сукње, те тијем букнуо пламен Велике Француске Револуције, која ће створити републику, а што њен народ препородити.

И сви други просвијешени народи поштују Француску Револуцију, јер из њена пламена и њене крви изникли су идеали који, као звијезде Деветнаестог Вијека, свијетле човјечанству; ти идеали су: слобода и право сваком поједином човјеку, слобода и право сваком поједином народу. Историја образованог човјечанства од тада па до данас, у основи својој, није друго но борба појединих народа за остварење тих светих идеала Велике Револуције. Идеје су се шириле и у пламен букнуле по цијелој Европи године **1848.** Скочио је био на оружје народ у Италији, Чешкој, Угарској, Пољској (па и у Бечу, па штавише и у Берлину) да извојује право и слободу сваком човјеку и народу, као што су заштитени на француском барјаку од 1789. — Али године 1848 није било среће... Народи тога пута још не могоше извојевати та два основна своја права, јер онај терет, који се на њих слегла био током хиљадугодишње историје, и сувине је тешко на њима почивао. Још нијесу могли раскинути везе и форме црквених, државних и друштвених традиција, и — народи су 1848. подлегли реакцији.

Али оно што нијесу били у стању извојевати у јуришу 1848., то су народи постигли постепено, лаганим и систематским политичким радом. Када је освануо Двадесети Вијек, затекао је Устав и у најконзервативнијим државама. Заслуга за то иде, у првом реду, француском народу; и зато је 14. јули 1789. при-

знат у историји, не само тога народа, него и цијелога човјечанства, као један од најзнаменитијих дана.

Али данашњој прослави 14. јула приписује се дубљи смисао но прошлих година. Као што је 1789. кренуо један народ да разори своју бастиљу, тако смо се 1917. сви народи сложено дигли противу двије потоње бастиље у Европи. Данас пуцају бедеми у бечкој бастиљи хапсбуршких ћесара, и у берлинској бастиљи пруских цезара, у чијим се древним зидинама скривају двије црне орушине. То ове године осјећају сви сложено савезни народи, и то њихово једнодушно осјећање дало је нарочит значај овогодишњем Четрнаестом Јулу.

Аустриска политика према Црној Гори. У Цириху је 12. јула стигла вијест са Цетиња да именовање грофа Клам-Мартинића за генералног гувернера Црне Горе, на мјесто фелдмаршала Вобер-Фон-Вебена који је упућен на италијански фронт, треба тумачити тако, да аустриски владајући кругови желе унеколико ублажити режим према становништву. Аустриску владу узнемириле су непрестане локалне побуне и насилна револуција коју су Црногорци стално пеказивали према управи досадашњег генералног гувернера, јер тај гувернер није се ничим другим знао руководити но грубошћу, а главно његово политичко и административно средство била су вјешања.

Присилни рад у Црној Гори. Cetinjske Novine, орган ц. и кр. војног гувернерства на Цетињу доноси у 84 броју од 3. јуна о. г.:

«Јавни радови у опшћу којима се земљи тоје обавља војна управа, изискују, што је лако разумљиво, велики број радних сила из круга радника и пољоделца. Дакле, поштом се могућности може што више једнолично притегнати на посао и да буде могуће тај посао наизмјенце у скупинама свршити, одредило је војно генерално гувернерство да се морају предвијезити (т. ј. понисати) сви за посао способни мушкарци. Сви радници биће у самој земљи запослени, па ће сваки радник наком двомјесечног рада, буде ли хтио, бити повраћен у своју постојбину.»

Нама није лако разумљив, по одредбама хашке конвенције, овај читав поступак, као што разумљиво је да ће Црногорци бити депортирани у Аустро-Угарску т. ј. «у саму земљу» на присилне радове, пошто им се великодушно обећава да ће се моћи, ако буду хтјели (!), повратити у «своју постојбину.»

Заразне болести у Црној Гори. 85 бр. Cetinjskih Novina од 7. јуна доноси да су између 20.—31. маја о. г. констатована 2 случаја трбушног тифуса у Цуцама, а 1 случај дифтерије у Добрском Селу.

Међутим у истом броју се јавља да је у Никшићу преминуо од пјегавог тифуса Владимир витез Стрмић, бивши ц. и кр. покрајински сајетник код земаљског суда у Задру и «ц. и кр.» патноручнички аудитор код суда ц. и кр. окружног заповједништва у Никшићу.

Као што се из горњег разабире, ц. и кр. власти вјероватно не рачунају пјегави тифус у заразне болести и ради тога га не уносе у своје санитарске статистике!

Руски фронт. Брусиллов наставља офанзиву се до данас проширила готово на цијелом руском фронту. Још само на најсевернијем дијелу нијесу кренули. А иначе, од

Припета до доњег Дунава, брује 600 километара топовском грмљавом. Срећна је земља Галиција! Њој ће, првој међу словенским земљама, сићути слобода коју носи виетски генерал Корњиллов са руским пуковима и оним војницима који на «врховима својих бајонета данас носе част и слободу Русије.» Русије и цијелога Словенства.

10. јула освојили су Руси Халич, и ту заробили преко 2.000 Аустријанаца и 30 тонова.

Халич, у старо вријеме Галич, Галиц, (према чему се и читава земља зове Галиција,) бјеше у Средњем Вијеку престоница малоруске књажевине, која је пропала 1340. Некада значајна варош, данас је заборављена аустриска варошица од 15.000 становника. Сва данашња њена важност је стратегиска: Халич је мостобран на Дњестру; ту је жељезничка раскрсница; главна пруга води из Берлина, преко Бреславе, Лавова и Черновице, у Букурешт. Ту се Луковица и Гинла Липа улијају у Дњестар. Ко држи те притоке, и Дњестар код Халича, тај пријети Карпатима и господар је клацима који воде у Угарску.

11. јула почела је веома крвава битка око вароши Калуж. Ушавши у варош, Руси су заробили до хиљаду војника и затекли магацине пуне ратног материјала.

По причању очевидаца, у борби око Калужа артиљерија је на обе стране морала престати дјествовати за један сат, бојећи се да не бије своје војнике, који су се помијешали с непријатељем и били се на бајонете. Гласовити дописник Ле Тања, Лидовик Нодо, јавља о јединственим јунаштвима руских официра, који су «да би осокотили војску, марширали на челу јуришних руских чета, и то, у неспорватном сразмјеру од 25 официра испред 100 војника. Гинули су: по 30 официра на 100 војника.» Војску је обузео досад нечувен пламен одушевљења. Министар Керенски летио је од једне чете другој и тако их распалио својим говорима, да су се официри и војници заклињали да ће сви прије изгинути но се даће сузбити. На више мјеста Керенски је, с револвером у руци, предводио чету.

Узевши Калуж, Руси данас господаре цијелом равницом на сјеверу од Карпата, и тијем почињу опкољавати Лавов с југа. Пруга их води пут Стрија. Кад стигну у Стрију (40 км. од Калужа) пада им у руке важна жељезничка пруга која кроз Карпате везује Лавов са Будимпештом.

За прве двије недеље руске офанзиве заробљено је 834 официра, 36.000 војника, 93 тона, 403 митраљеза, 2 ероплана и другог ратног материјала.

Француско - енглески фронт. Потоњих дана извјештаји редовно јављају о веома јакој топовској борби у Фландрији, југоисточно од Ипра, у Артоа, близу Ланса, код Билкура, дуж Шмен-де-дам, у Шампањи, око Моронвилјера и на обалама Мезе. Из тих извјештаја може се закључити да ће Нијемци покушавати офанзиву на разним тачкама фронта, али они немају више потребних војних снага да могу предузети операције које би им донијеле неку одлучну побједу. Њихови напади не могу имати другог циља но да исправе поједине тачке њихова фронта, и ништа више. Друга су данас времена! И на овом, као и на руском фронту, Нијемци су осуђени само на дефанзиву, и у то, као што сваки дак доказују њихови листови, не сумњају више ни они сами.

Најновији извјештаји:

У суботу, 14. јула, пошто је француска артиљерија за два сата прије тога припремала напад, извр-

шен је јуриш у Шампањи, око Моронвилјера. Наша пјешадија узела је њемачке позиције на сјеверу брда Mont-Haut и на сјевероистоку брда Тетона, у дужини од 800 м. и напредовала за 300 м. Заробљено је 360 Нијемаца. Њемачки контра-напад остао је безуспјешан.

Истог дана, на другој тачки фронта, на Шмен-де-даму, наредно је Кронпринц (пошто се, љутит, вратио из Берлина на фронт) да «јуришна чета» изврши оштар напад. Цио успјех њихов био је у том што су нам узели свега 300 м. Али извјештај од недеље јавља да је на истом мјесту борба трајала цијелу ноћ, и да су у зору Нијемци сузбијени с оне у суботу узете позиције.

У Шампањи борба је трајала исте ноћи кад и на Шмен-де-даму, с том разликом, што су овдје Французи нападали, а не Нијемци. Борба је трајала цијелог 15. и 16. јула. Непријатељ није могао на Тетону постићи никакав успјех. На брду Mont-Haut, гдје му је пошло за руком да поврати поново све што је 14. био изгубио, коначно је могао одржати само неколико ровове.

С енглеског фронта јавља се последњих дана само о пјешадиском извињању; артиљериска борба води се између Скарне и мора, на обалама Ипра и на југу Вичете. Та топовска борба не прекида ни дању ни ноћу.

Италијански фронт. Само двије операције, и то, обје локалног значаја, имају се истаћи дуж италијанског фронта последњих дана. Италијанци су на Карсу изненада ударили на сјеверозападу Села, и ту су у својим рукама задржали позицију, ма да је непријатељ одмах предузео против-нападе.

Аустријанци су хтјели предузети неку акцију у Горњем Валтелину, али ту им је покушај тако сузбијен, да су се одмах вратили у своје ровове.

Авиатика и артиљерија настављају своје редовно бомбардовање дуж цијелог фронта.

Према службеном извјештају, Италијанци су у току офанзиве, марта и јуна, заробили преко 600 официра, 23.000 и 100 војника, 38 тонова, 148 митраљеза и огромну количину пушака,

Солунски фронт. Најновији извјештаји са солунског фронта:

Британски ероплани 7. јула успјешно су бомбардовали станицу Порна и Анциста, 20 км источно од Сереза. На ушћу Черне непријатељ је покушао напасти, али је одбијен. Акција артиљерије доста је жива у околици Хума и код Битоља.

9. јула британски ероплани бомбардовали су Петрић. На Струми водила се борба између предстража. Непријатељ је јако бомбардовао положаје на ушћу Черне.

10. јула непријатељ је код Дихова, западно од Битоља, покушао напад, али је одбијен. Непријатељски ероплан оборен је код Ливадије, јужно од Љумнице.

13. јула британски ероплани бомбардовали су станицу Анциста. На фронту код Вардара водила се борба између предстража и артиљериска. Оборен је непријатељски ероплан, а капетан и пилот, који су били у њему, живи су ухваћени.

19. број Гласа Црногорца. Париз, 7. (20.) јула 1917.

Уредник, професор Пејо Богдановић

Le Gérant: Edmond LUQUIN

Imprimerie Universelle, J. A. Cassagnol, directeur
48, Rue Claude-Vellefaux, Paris (X^e)